

ske. Nu er det blevet til kølle og hammer. Fortiden er genvakt, fremtiden får et kølleslag.

Vi er på den måde allerede på meget håndfast vis blevet advaret om det politiske indhold. Det handler ikke mere om at beskytte viden eller passe på værdierne. Nej, nu handler det om at slå sig frem og slå folk for panden.

Hvis man ikke lige havde læst Økonomisk Redegørelse, så ville man jo tro på den baggrund, at Danmark var et land i økonomisk krise, hestekure, sparerunder, afskedigelser og meget mere. Men der er ikke økonomisk krise i Danmark. Tværtimod har Danmark det godt. Det er ikke noget, en tidligere minister med lidt ansvar for de dele her står og vigter sig af. Nej, regeringen fortæller det selv i Økonomisk Redegørelse. Her lægger man endda op til nogle vurderinger af, at det går lidt bedre, end vi turde håbe på i oktober, og også lidt bedre, end vi troede tilbage i august.

Når vi så lytter til regeringens ofte gentagne mantra om 1,5 mia. kr. til at nedbringe ventetiden på sygehuse og 0,5 mia. kr. til de ældre, ja, så er man jo næsten lige ved at tro, at så må det jo være det, der er grunden til, at der skal spares, at der skal være hestekure, at der skal være afskedigelser. Det har vi jo hørt så mange gange. Det må være sådan, det hænger sammen.

Men det er ikke indsatsen for de syge og de ældre, der er forklaringen. De skal ikke have skylden. Regeringen siger selv, og jeg har benyttet lidt af formiddagen til at få det understreget, at man finansierer 1,5 mia. kr. til sygehuse i ét år, ét enkelt år, med en midlertidig pause i ulandsbevillingerne på 1,5 mia. kr. Så passer pengene.

Men hov, så her efter valget er det midlertidige forsvundet, i hvert fald fra finansieringen. Det er stadig 1,5 mia. kr. til sygehuse i ét år, men ulandsbevillingen falder med 1,5 mia. kr. i det første år, 2,5 mia. kr. i det andet og 3 mia. kr. i hvert af de to næste. Det er dyrt at betale regninger på den måde. Verdens fattige skal betale 10 mia. kr., for at vi andre kan bruge 1,5 mia. kr.

I Socialdemokratiet bryder vi os ikke om at lade verdens fattigste betale, og det bliver endnu mere skammeligt, hvis man, som regeringen oven i købet lægger op til, lader regningen stå til ågerrente år efter år.

Hvad så med indsatsen for en bedre ældreomsorg? 0,5 mia. kr. finansieret af de fattigste i landet? Nej, såmænd af de ældre selv. Det hørte vi vist ikke om i valgkampen. Det hørte vi slet ikke i valgkampen. Selv om det i løbet af ef-

teråret blev mere og mere klart, at der var anlagt en meget skrap praksis i kommunerne ved tildelingen af personlige tillæg, ja, så tøver regeringen ikke med at legitimere den fremgangsmåde. Regeringen tøver ikke med at stikke pengene i kassen.

I finanslovsforslaget står det sort på hvidt, at de samlede udbetalinger fra kommuner og staten til pensionisterne ligger 400 mio. kr. lavere, end der blev budgetteret med i Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres finanslovsforslag fra august.

Hvad gør man, da man opdager det? Man ser ikke tilbage og spørger: Er det måske reglerne, der er noget i vejen med, siden vi ikke når det, der er budgetteret med, som der jo klart blev ved forbedringen af de personlige tillæg og varmhjælpen? Nej, man sørger for at budgettere med, at det bliver ved. Man sparer på statens område lysteligt mere end 150 mio. kr.

KL 13.05

Socialdemokratiet vil gerne foreslå, at vi omsætter det beløb, som vi i øvrigt fuldt ud har finansieret ved ældrepakken, der trådte i kraft sidste år, til et højere og mere stabilt niveau for personlige tillæg og varmhjælp. Det er bare med at komme i gang. Her er der betalt én gang. Heller ikke her vil vi medvirke til, at nogen betaler flere gange for den samme ydelse.

Er det så slut her? Nej, der er flere besparelser på ældreområdet, men der er noget, der er mindst lige så ubehageligt.

Godt skjult ovre hos beskæftigelsesministeren ligger nok den mest markante hilsen til ældre. Her afskaffer man den mulighed, ældre ledige har haft for at komme i arbejde, særligt inden for ældreområdet. Disse muligheder har ikke været brugt nær så meget, som vi håbede, da de blev skabt i aftaler mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF, Enhedslisten og CD i 1999, men for hver eneste af de nu omkring 3.000 mennesker, der er kommet i gang i et sådant servicejob, er der tale om en dobbelt god historie, dels at en af de ældre ledige, som det er sværest for, er kommet i arbejde, dels er der kommet en medarbejder til et af de områder, hvor det kan være ganske svært at finde medarbejdere nok, nemlig inden for ældreomsorgen.

Nu vil regeringen ved en lovændring afskaffe ordningen før tiden i stedet for at forlænge den. De ældre kommer ikke alene til at betale en del af den halve milliard selv, de kommer også til at undvære hjemmehjælpere, fordi der ingen er, men så får de til gengæld lov til at vælge frit.